

Tham khảo các bài viết ấn tượng

Chọn hai đề bất kì, mỗi đề đều ứng dụng dẫn chứng từ tâm lí học để làm rõ vấn đề. Chú ý viết thành đoạn có bình luận về dẫn chứng đấy, không nêu xong rồi để đó nhaaa

Mít Luộc

BÀI LÀM:

Đề : Trong thời đại mà tốc độ phát triển vượt bậc của khoa học - kỹ thuật đã có khả năng "kết nối vạn vật" (Internet Of Things), anh/chị đã bao giờ "ngắt kết nối" chưa?

Thời đại tốc độ phát triển vượt bậc của khoa học và kỹ thuật đã mang lại rất nhiều lợi ích cho con người trong việc “kết nối vạn vật”. Soi chiếu ở thời đại trước đây, con người rất thụ động, khó khăn trong việc kết nối, giao lưu với thế giới bên ngoài. Nguyên do là bởi những rào cản về địa lý. Điều này đã tạo nên vách ngăn lớn cản trở việc chúng ta có thể tri nhận được nền văn hóa và sự phát triển của các nước tiên tiến. Muốn biết được, con người chỉ có thể lặn lội những hành trình gian truân, vất vả để học hỏi, tiếp cận với những nền tri thức mới. Đó là bối cảnh của xã hội trước đây, khi mạng toàn cầu vẫn chưa được sáng tạo ra. Thế nhưng, khi Internet ra đời, hầu như các vấn đề mà con người gặp phải đều được giải quyết. Theo nghiên cứu trường phái học hành vi của J. Watson và B. F. Skinner đã đưa ra trong trường phái tiến hóa: “Mọi xã hội đều trải qua các giai đoạn phát triển nhất định”. Loài người đều đã trải qua biết bao giai đoạn phát triển để vươn đến tầm cao. Từ công xã nguyên thủy, chiếm hữu nô lệ, phong kiến, con người đã phát triển đến những chế độ tiên tiến như tư bản chủ nghĩa và cộng sản chủ nghĩa. Không chỉ trải qua các giai đoạn chế độ xã hội, con người còn bước từng nhịp, tuần tự để thực thi các cuộc cách mạng công nghiệp. Từ cuộc cách mạng lần thứ nhất cho đến cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ tư là cột mốc đánh dấu quan trọng trong lịch sử nhân loại khi con người

ta sáng lập nên Internet. Internet xóa bỏ mọi rào cản về địa lí, hỗ trợ con người có thể trao đổi cùng nhau khi ở bất kì đâu. Không những thế, nó còn giúp cho con người cập nhật tin tức một cách nhanh chóng, giúp ta có thể nắm bắt những biến chuyển của xã hội. Và hơn hết, nó giúp cho chúng ta có thể tiệm cận với nhiều sự phát triển, phát minh vĩ đại của nhân loại chỉ bằng một cú nhấp chuột. Thế nên, sự ra đời của Internet đã hỗ trợ cho con người rất nhiều trong việc kết nối. Không chỉ là kết nối giữa con người với con người mà sự “kết nối vạn vật”.

Cú đập của cánh bướm có thể gây ra cơn địa chấn ở cách xa nó hàng vạn dặm (Cú hích - Nudge, Richard H. Thaler & Cass R. Sunstein, NXB Tổng hợp Thành phố Hồ Chí Minh, 2015, trang bìa)

Hiệu ứng cánh bướm gợi cho anh chị những suy nghĩ gì về cú hit trong cuộc sống ?

Hiệu ứng cánh bướm tạo nên những cú hit, điều đó cũng làm nên sự khác biệt đối với mỗi con người. Con người, một cá thể nhỏ bé giữa cuộc đời rộng lớn, nhưng khi đã tạo được cú hit, chúng ta khác biệt với mọi người còn lại. Trong khi cuộc sống ngày càng hiện đại, con người luôn trầm mình trong những hoài nghi, những lo âu về đời sống. Chúng ta thường có xu hướng suy nghĩ một cách tự ti về bản thân. Chúng ta không tin rằng: liệu những điều nhỏ bé có thể tạo nên “cơn địa chấn” cuộc đời của mình hay không? Quả thực, điều đó cũng là một điều hiển nhiên khi lo âu, tự ti hay hoài nghi là bản chất tâm lý của con người. Con người với một trái tim trần bước vào cuộc đời đầy tạp niệm, đầy nhiều nhượng bộ chẳng cũng rất khó khăn và gian khổ. Thế nhưng, tâm lý học Adler đã khẳng định cảm giác tự ti khác với phức cảm tự ti. Nếu con người duy trì cho mình trạng thái tự ti, từ đó thúc đẩy, làm động lực để thôi thúc bản thân bắt đầu từ những điều nhỏ nhất để thực thi công việc thì chắc chắn con

người ta sẽ tạo nên cú hit, tạo nên sự khác biệt. Nhưng khi đã chìm mãi vào phức cảm tự ti, chìm sâu vào vũng lầy của cuộc đời, trôi thả bản thân vào những cảm giác hư vô lệch lạc thì con người khó mà vực dậy, khó để trở thành một bản thể riêng biệt. Thế nên, giữa những con người luôn ngờ nghếch số phận của mình, chúng ta lại nổi bật lên khi đánh dấu được một bước ngoặt lớn trong cuộc đời. Hơn hết bước ngoặt ấy lại xuất phát từ những điều nhỏ nhoi chứ không phải đến từ nhiều điều lớn lao, kì vĩ.

Giữa hàng trăm nhân viên ngày đêm điều chế vaccine miễn dịch Covid -19, chân dung người phụ nữ sáng chế ra loại vaccine AstraZeneca lại nổi bật hơn bao giờ hết. Chỉ bắt tay với việc đơn giản, nhỏ nhoi như nghiên cứu các loại vaccine kích thích tế bào bạch cầu để chống lại bệnh sốt rét, sau đó là bệnh cúm “ phổ thông”. Sau những quá trình miệt mài, đắm chìm trong những lần thí nghiệm, bà Gilbert đã sáng chế nên loại vaccine ngăn ngừa dịch Covid. Sáng tạo của bà đã tạo nên một “ cú hit” lớn đối với nhân loại. Đặc biệt hơn hết bà còn muốn vaccine của mình có thể sản xuất hàng loạt nhưng phải bán với giá mức thấp nhất. Thế mới thấy, người phụ nữ Gilbert ấy đặc biệt và khác biệt đến nhường nào. Bà cũng chỉ xuất phát từ việc nhỏ nhoi, nghiên cứu những chứng bệnh thông thường nhưng có thể lay chuyển được cả thế giới. Quả thực, mỗi con người có một tần số riêng, chính tần số ấy cùng với “ hiệu ứng cánh bướm” tạo nên một tần số độc nhất, một cá thể độc nhất.

Diễm Châu

Đề 1 : Sinh ra là bản thể, đừng chết như bản sao

Trở thành một bản thể độc lập chính là ta đã tự thừa nhận cái tôi cá nhân riêng , bản sắc riêng biệt của mình .Mỗi con người chúng ta từ khi sinh ra đã có sẵn bản năng độc lập , một cá tính độc lập , là phiên bản duy nhất trên “cõi tạm bợ” này. Ai cũng là độc bản duy nhất trên thế giới, ngay cả những đứa trẻ song sinh cũng có những điểm dị biệt để lưu tâm. Thế mới nói rằng con người chính là

phiên bản duy nhất trên đời này , chính sự khác biệt , màu sắc riêng của từng cá nhân sẽ đem lại giá trị to lớn cho cá nhân và thế giới xung quanh, góp phần làm cho cuộc sống thêm phong phú , hương sắc hơn . Và chính cái thế mạnh của bản gốc sẽ đưa ta đến với vòng nguyệt quế, vinh quang sáng lấp lánh , bởi sự thành công bao giờ cũng xuất phát từ một điểm nhìn độc lập , một cá nhân độc lập , là kẻ có khả năng dẫn đầu, tiên phong và mở ra những con đường mới . để chiến thắng được những thử thách ngoại quan và chiến thắng được chính bản thân mình . Theo tháp nhu cầu của nhà tâm lý học Abraham Maslow, nhu cầu được khẳng định bản thân là nhu cầu cao nhất , là một nhu cầu nó đưa con người ta vượt qua phần con mà đến gần hơn phần người, đến gần hơn với cái chân –thiện – mỹ. Vậy hà cớ gì ta phải sống dưới cái bóng của người khác, chạy theo những tư duy, sở thích của họ mà phải gồng mình lên . Hãy cứ là cái tôi chân thực nhất của mình .

Đề 2 Phải chăng sống là tỏa sáng ?

Trên hành trình sống của mình , “Thế nào là con người “ là câu hỏi mà chúng ta luôn tự vấn và chiêm nghiệm không ngừng . Theo nhà triết gia cổ đại Plato thì “ Con người là một sinh vật luôn đi tìm ý nghĩa . “ Phải chăng ý nghĩa mà con người luôn đi tìm là đó là những giá trị đích thực mà do chính bàn tay con người tự kiến thiết , ý nghĩa đó phải chăng sống là tỏa sáng ? . Mỗi chúng ta sinh ra đều là một cá thể độc lập , không ai giống ai , chúng ta sống tỏa sáng theo cách riêng của mình , vì điều mà chúng ta luôn tin tưởng và nỗ lực theo cách đó biến cuộc sống của mình trở nên tốt đẹp hơn . Theo tâm lý học Adler , “Con người không sống trong thế giới khách quan mà sống trong thế giới chủ quan do mình tạo ra. “ Vì thế những người nào có đam mê, có mục đích sống , có khao khát tỏa sáng thì thế giới mà họ nhận được sẽ tương xứng với cái nhìn của họ .

Lê Trâm

Đề số 1: “Chẳng có ai là tẻ nhạt trên cuộc đời”

Chúng ta thường say mê với những nốt nhạc vút cao mà quên đi mất nốt trầm sâu lắng, thường say sưa với những bản tình ca hiện đại mà quên mất những điệu nhạc du dương, nhẹ nhàng. Hay nói cách khác, ta thường nhìn cuộc sống bằng sự lí tưởng, bằng những giá trị tức thời mà để những gì vô giá còn mãi rơi vào quên lãng, mặc nó ám bụi bởi màu vàng dĩ vãng của thời gian. Rồi cuốn theo guồng quay ấy, con người cũng chỉ như chú tằm, ngày ngày nhả tơ làm việc miệt mài dưới sự nhìn nhận của người khác. Lối sống ấy đã khiến chúng ta đang ngày càng lí tưởng hóa bản thân mình, mãi mê đắm chìm trong những mộng tưởng mà chính mình tự tạo ra. Theo thời gian, những ảo tưởng cá nhân ấy dần khiến con người trở nên tự ti với bản thân, tự ti với mọi thứ quanh mình, và rồi họ nhìn người khác với câu hỏi trong suy nghĩ, rằng “Mình tẻ nhạt đến thế sao?” Nhưng nếu chỉ dùng người khác để so sánh với chính mình thì con người có mãi chìm đắm trong sự tiêu cực ấy? Không, việc nhìn bạn bè, đồng nghiệp hay những người xung quanh họ theo tôi lại khiến họ càng có động lực hơn, và thứ xúc cảm dồi dào ấy sẽ dần len lỏi vào trong tế bào của tâm hồn ta, khiến ta nhận thức và hiểu mình, khiến ta sẽ đứng dậy và bước tiếp chứ không phải mãi mặc cảm và tự ti. Theo tâm lí học Adler, cảm giác tự ti lành mạnh không sinh ra từ sự so sánh với người khác mà là so sánh với “bản thân lí tưởng”. Bạn có biết vì sao loài chim chưa từng sợ hãi khi đứng trên cành cây cao vút hay khi bay lượn trên nền trời? Không phải là do chúng đặt niềm tin vào cành cây ấy, cũng không phải nghĩ rằng cho dù có rơi, mẹ Đất cũng sẽ tiếp nhận chúng một cách nhẹ nhàng, không đau đớn. Vậy vì lí do gì? Đó là bởi, những chú chim kia tin tưởng vào đôi cánh của chính mình. Thế nên, dù có lạc lõng trên bước đường đời thì bạn và tôi, chúng ta hãy như loài chim kia đặt niềm tin

vào bản thân mình để nhận ra ta không hề tẻ nhạt trong cuộc sống. Bởi tựa như những vì sao trong vũ trụ bao la, chúng ta có quyền tỏa ra những quang sáng khác nhau mà không một ai có thể làm lu mờ. Nhưng đừng vì những quang sáng bên ngoài ấy mà khiến vì sao bên trong đang ngày một thu bé lại dần. “Con người sinh ra không phải để tan biến như một hạt cát vô danh”, hãy cứ làm những điều mà ta muốn; cho dù chỉ là chiếc lá vàng già nua duy nhất trên cái cây ngồn ngộn sức sống kia, ta vẫn sẽ tự hào vì mình đã góp phần tạo nên sự mãnh liệt ấy.

Đề số 2: “Chỉ trong bóng tối bạn mới nhìn thấy được những vì sao”

Phản mở rộng và phản đề

Thế nhưng đôi khi ở trong bóng tối không phải ta đều thấy các vì sao. Có cái nhìn lạc quan trong thất bại là điều tốt nhưng đôi khi đó lại là cái cớ để con người ta buông thả bản thân sa lầy trong bế tắc và dần trượt dài trên con đường ấy. Thất bại chỉ cho ta thấy những vì sao khi ta thực sự có một hướng đi soi sáng. Chúng ta nên biết rằng ở trong bóng tối, ta chỉ có thể nhìn thấy được các vì sao khi đôi mắt đang mở thật to và dõi theo các vì sao ấy. Sẽ ra sao nếu con người ngủ quên trong thất bại, nhắm nghiền hai đôi mắt nhưng lại mong chờ được nhìn thấy “các vì sao”? Chắc chắn kết quả nhận lại là sự thất vọng vô cùng nặng nề. Và nếu không thể thành công, họ sẽ có xu hướng đổ lỗi do mình “đứng trong bóng tối” hay là do mình thất bại, gục ngã chứ không phải lỗi do bản thân. Tâm lý học Adler phủ nhận sang chấn tâm lý, cho dù trong quá khứ có xảy ra chuyện gì đi nữa, ý nghĩa ta gán cho điều đó mới quyết định trạng thái ta ở thực tại. Vâng đúng vậy. Việc con người nhìn thấy được những vì sao hay mãi chìm trong bóng tối sâu được quyết định ở chính thái độ của bản thân. Khi bế tắc trong đám bùn lầy đen tối thì cũng là lúc ta nhận được những kinh nghiệm, những bài học về ý chí, niềm tin và hy vọng để bản thân ta không phải đi vào

vết xe đổ tương tự trên con đường phía trước. Nhưng cũng có những người khi rơi vào thất bại, họ sẽ lâm vào chán nản, tuyệt vọng và đổ lỗi do hoàn cảnh, không có ý chí vươn lên. Những người như vậy sẽ không bao giờ thấy được những vì sao cho chính bản thân mình. Một Edison đã dùng kinh nghiệm cùng niềm tin và ý chí của mười nghìn lần thất bại để mang đến ánh sáng văn minh cho nhân loại. Một Walt Disney đã từng đúc kết bài học cùng hi vọng lớn lao sau 302 tỉ lần bị từ chối để gây dựng nên công ty với mức thu nhập hàng nghìn tỉ đô mỗi năm. Sẽ ra sao nếu Edison bỏ cuộc ở lần thứ mười nghìn và Walt Disney từ bỏ hi vọng ở lần thứ 302? Một điều chắc chắn rằng họ sẽ không bao giờ có được thành công như ngày hôm nay. Từ đó ta nhận ra rằng việc quan trọng là dù có thất bại hay vấp ngã trên chặng đường đời chông chênh, cái ta cần là một tâm lý vững bền và lấy lùi làm tiến thay cho sự tuyệt vọng mới có thể đẩy lùi bóng đêm, thắp lên nguồn sáng để “nhìn thấy được những vì sao”.

Bùi Văn Anh

Đề bài: "Trong mỗi người đều có một dải Ngân hà đang ẩn giấu. Hãy tìm ra nó và tận hưởng hạnh phúc ".(RM- trưởng nhóm BTS)

Suy nghĩ của anh chị về ý kiến trên.

Có một lúc nào đó ta sẽ nhận thấy rằng nhận thấy rằng việc ta sống là chính mình làm theo những điều không dễ dàng như ta vẫn nghĩ. Trở ngại lớn nhất mà ta gặp phải có lẽ là việc vấp phải sự phản đối của người khác. Và như một lẽ tự nhiên ta sẽ phải nghe những lời dèm pha, hắt hủi thậm chí là miệt thị và rồi ta sẽ cảm thấy đôi phần lung lạc rồi sẽ khép mình và xuôi theo đám đông kia. Nhưng tâm lý học Adler đã chỉ ra rằng: "Việc tôi hay bạn bị người khác ghét là bằng chứng cho việc ta đã thực thi tự do cho chính mình" . Việc sợ hãi trước những lời nói kia chẳng khác nào ta đang giẫm cầm cái tôi của chính bản thân mình. Và chừng nào ta còn để ý đến những lời dèm pha, miệt thị, chừng nào ta còn để ý đến nhận xét còn sợ bị người khác ghét bỏ thì chừng đó ta sẽ

còn tự xiềng xích chính mình trói chặt bản thân trên cây thập giá mà người đời dựng nên. Giá trị của bản thân không làm nên từ việc người khác định giá ta ra sao mà ở việc ta tự nhận thức được mình đã đang và sẽ làm gì cho cuộc đời của mình.

Thảo Trang

Đề 1: “Ánh sáng luôn hiện hữu quanh ta nhưng màu sắc của nó lại ẩn đi. Trong thế giới này có lẽ có vô vàn thứ đang ẩn nấp, vô vàn thứ ta không thể thấy được. Có những thứ giống như cầu vồng, thời tiết thay đổi một chút là sẽ xuất hiện; nhưng có những thứ phải trải qua một quãng đường rất dài ta mới có thể thấy nó. Thứ đang đợi tôi tìm ra, hiện giờ nó đang ẩn nấp ở đâu nhỉ?” (Khu vườn mùa hạ - Kazumi Yumoto)

Lời tự bạch của Kazumi Yumoto đã khiến tôi nhớ đến câu nói: “Bạn chọn một tách cà phê bắt đầu ngày mới hay một sợi dây thừng để tự tử?” Cuộc đời là hiện vật được kết cấu từ những sự lựa chọn của bản thân về sự phản chiếu sự vật hiện tượng qua “cửa sổ tâm hồn” tinh tế khách quan, đa chiều hay chỉ đơn thuần, phiến diện. Rõ ràng vầng dương của sự sống “ánh sáng” luôn tồn tại bất biến như một chân lý muôn đời của hiện tượng thiên văn, nhưng “màu sắc của nó lại ẩn đi”, chỉ đọng lại nơi cội cây tuyệt vọng trong cách nhìn của kẻ hành khất, hay số phận hẩm hiu, trôi dạt xứ trời, mấp mé miệng vực của cái chết! Sắc trắng hy vọng, tràn ngập ấm nóng trở thành chất bị kháng cự trước ánh nhìn vô vọng, trước một trái tim khô cằn, bị thời cuộc rút sạch ước mơ. Tựa như đoá lan hồ điệp thấp thoáng hơi trần bụi thế vương vẫn nơi tâm hồn ta hương sắc dịu nhẹ ở cánh rừng thiên trúc, nó tinh nghịch “trốn tìm” dưới muôn ngàn tán lá thăm thẳm của cánh rừng đại ngàn gió hú, sẽ chẳng tìm thấy nàng thiếu nữ tinh khôi, e thẹn trước thứ tình yêu cuồng nhiệt của thi nhân! Nhà tâm lý học Adler đã từng nói rằng: “Con người không sống trong thế giới khách quan mà sống trong thế giới chủ quan do chính mình tạo ra”. Câu nói không phủ nhận môi trường thực tại ta đang sống mà nhấn mạnh mỗi người tùy thuộc vào thái độ, suy nghĩ, cách nhìn đều tạo cho mình một thế giới riêng. Hãy bước vào lăng kính hội tụ phức tạp những cảm xúc đa chiều để cảm thấu sự thật chân lý, đừng vội vàng đánh giá, kết luận cho những điều trước mắt bởi lẽ “ta thấy chưa chắc ta đã

hiếu” (Tagore). Cầu vồng tuyệt đẹp xoa dịu mảnh vỡ hồn tôi vào một chiều mưa gió hiện diện thật dễ dàng bởi nó là vẻ đẹp được con người hoài mong say đắm, đó là hào quang tỏa sáng cách nhìn của kẻ chuông lạ, người yêu đẹp.

Quỳnh Linh

Đề: Elbert Hubbard từng nói: “Sai lầm lớn nhất mà bạn mắc phải trong cuộc sống là luôn sợ sai lầm”. Từ nhận định trên em hãy nêu suy nghĩ của mình.

Nếu ví hành trình chạm tới thành công như một cuộc đua thì kẻ chiến thắng không phải là con thỏ nhanh nhẹn nhưng kiêu ngạo mà là bạn rùa chạy chậm với sức bền và luôn cố gắng. Bởi lẽ đó, con người cần phải bền bỉ trên hành trình chạm đến thành công của mình, nhưng hành trình ấy, không lúc nào cũng trải đầy hoa hồng mà đôi lúc sẽ có những chướng ngại mang tên sai lầm. Vậy nên để bền bỉ được trên hành trình đó thì đồng nghĩa với việc con người phải mạnh mẽ đứng lên, nhìn nhận sai lầm của bản thân, tìm ra nguyên nhân để khắc phục và sửa chữa sai lầm đó. Vì thế mà khi bàn về vấn đề này, Elbert Hubbard từng nói: “Sai lầm lớn nhất mà bạn mắc phải trong cuộc sống là luôn sợ sai lầm”. Trong thế giới mà ở đó có sóng yên biển lặng nhưng cũng có bão tố hoành hành, để tìm ra được chân lý cuộc đời ắt hẳn sai lầm luôn là yếu tố diễn ra và xuất hiện như một quy luật khách quan mang tính tất yếu bởi không ai có thể tránh khỏi sai lầm, vấp ngã. Do vậy nên khi đối mặt với điều đó, chúng ta cần phải vượt lên chính mình, dám mạnh mẽ bước đi trên con đường đầy rẫy những gian nan, thử thách và từ đó rút ra được những bài học kinh nghiệm quý giá cho bản thân để chứng tỏ con người hôm nay của chúng ta trưởng thành và tiến bộ hơn. “Con người không được tạo ra bởi trải nghiệm của bản thân trong quá khứ

mà bởi ý nghĩa ta gán cho nó” (Tâm lý học Adler). Quả thật, con người chúng ta không tạo ra bởi bản thân trong quá khứ có những trải nghiệm gì mà được tạo ra thông qua những trải nghiệm đó con người rút ra được những gì. Không phải chúng ta có nhiều trải nghiệm, nhiều vấp ngã là đồng nghĩa với việc chúng ta đã trưởng thành, mà thông qua những trải nghiệm ấy chúng ta có thật sự nhìn nhận lại bản thân, biết rút ra kinh nghiệm từ những sai lầm đó hay không đó mới chính là điều đáng quan trọng. Như vậy, muốn chạm đến ngưỡng cửa thành công một cách dễ dàng thì mỗi con người chúng ta cần phải rút ra ý nghĩa từ những lần vấp ngã, từ những sai lầm để hoàn thiện và phát triển bản thân theo một chiều hướng tích cực hơn.

Đề: Theo nhà triết học Locke (John Locke 1632-1704) “Tự do là khả năng con người có thể làm bất cứ điều gì mà mình mong muốn mà không gặp bất kỳ cản trở nào”. Anh/ chị có suy nghĩ gì về câu nói này.

Mỗi con người chúng ta ai cũng có cho mình những định nghĩa riêng về sự tự do, nhưng chắc hẳn, điều tất yếu nhất của sự tự do là làm những điều mà trái tim ta mách bảo, làm những điều mà lý trí cho phép. Vậy nên khi bàn về vấn đề này, nhà triết học Locke đã từng nhận định: “Tự do là khả năng con người có thể làm bất cứ điều gì mà mình mong muốn mà không gặp bất kỳ cản trở nào”. Quả thật, tự do là làm những điều mà mình mong muốn, cố gắng đạt những mục tiêu bản thân tự đặt ra mà không bị bất kỳ ai ngăn cản hay can thiệp vào. Nhưng hiện nay, một số người sống vì đáp ứng mong đợi của người khác, vì ánh nhìn của người khác mà làm eo hẹp lại sở thích, thay đổi con đường phát triển của mình, làm mất đi chính kiến của bản thân. Do vậy mà, nhà tâm lý học Adler đã từng nói: “Tự do là bị người khác ghét”. Không phải tự nhiên mà Adler có thể thốt lên một cách tâm đắc như vậy, việc tôi hay bạn bị người khác ghét là bằng chứng cho việc ta đã thực thi tự do của mình. Chừng nào còn để ý đến nhận xét của người khác, chừng nào còn sợ người khác ghét, chừng nào còn tìm kiếm sự

thừa nhận từ người khác, chừng ấy ta chưa thể tự do. Chính vì vậy mà chúng ta nên sống đúng với bản thân mình, hãy sống như cách mình cho là tự do nhất.

Yến Phương

Người Do Thái từng nói rằng: “Dù bạn có là ốc sên đi chăng nữa, nếu có thể bò lên được đỉnh núi thì phong cảnh bạn nhìn thấy cũng giống như thứ mà con chim ưng nhìn thấy.”

Trình bày ý kiến của anh/chị về câu nói trên

Đoạn văn áp dụng dẫn chứng từ tâm lý học

(Luận điểm 1: Những xuất phát điểm khác nhau trong cuộc sống)

Cuộc sống, dù muốn hay không, đều tuân theo những quy luật nhất định của nó. Và một trong những quy luật ấy đó chính là mỗi người khi sinh ra đều nằm ở những xuất phát điểm hoàn toàn khác nhau. Có người may mắn lại có kẻ bất hạnh, có người khỏe mạnh lại có kẻ chịu nhiều ốm đau, có người giàu có lại có kẻ nghèo hèn rách rưới. Có bao giờ bạn tự hỏi rằng: Tại sao mọi thứ lại không theo ý muốn của tôi? Đối mặt với những khó khăn, khiếm khuyết ấy, mỗi chúng ta lại chọn cho mình những thái độ và cách giải quyết không giống nhau. Nhà tâm lý học Adler đã chỉ ra rằng: “Cảm giác tự ti khác với phức cảm tự ti - trạng thái tâm lý lệch lạc có tính phức tạp. Vì cảm giác tự ti có thể thúc đẩy, trở thành động lực, trong khi phức cảm tự ti là lấy nguyên nhân để bào biện, vì A nên không làm được B.” Khép mình trong vỏ bọc của sự bi quan, chán nản thì ta sẽ mãi mãi bị chôn chặt trong vũng bùn của nghịch cảnh và chẳng thể nào tiến thêm một bước về phía trước. Trên con đường dẫn đến thành công, đồng ý rằng xuất phát điểm sẽ là một trong những yếu tố quan trọng. Nhưng chẳng phải cô gái Nguyễn Thị Thu Nhi bé nhỏ và vô danh trên đấu trường quốc tế đã trở thành võ sĩ đầu tiên của boxing Việt Nam giành đai vô địch WBO thế giới đó ư, cũng

như dù có là “ốc sên” hay “chim ưng” thì bằng sự nỗ lực của mình, cuối cùng vẫn chinh phục được “đỉnh núi” cao vời vợi hay sao?